Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 12169/16
Дана 26.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Наташа Малинић, уз учешће судског саветника Љиљане Коруга, као записничара, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ...бр...., кога заступа Гордана Великанац, адвокат из Новог Сада, ул. Радничка бр.47/9, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Пореске управе, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Нови Сад (чији је правни следбеник Министарство финансија, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Нови Сад, Стражиловска 2), број 200-436-03-01438/2015-И2001 од 26.07.2016. године, у пореском предмету, у нејавној седници већа одржаној дана 26.10.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Нови Сад 2, број 2232-436-04x11518/2015-01 од 10.09.2015. године, којим је ставом 1. диспозитива делимично усвојен захтев за ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права Б.Б. ЈМБГ ... из ..., ..., по основу куповине првог стана купца В.В. ЈМБГ:...из ..., ул. ...бр....; ставом 2. диспозитива одбијен је захтев за ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права Б.Б.по основу куповине првог стана купца А.А. за чланове

домаћинства купца првог стана супругу Г.Г. ЈМБГ ... и сина Д.Д. ЈМБГ ..., обоје из ..., ул. ...бр....; ставом 3. је ослобођен Б.Б. пореза на пренос апсолутних права у износу од 87.937,50 динара на извршен пренос апсолутних права купцу А.А. за куповину првог стана за површину од 40,00м²; ставом 4. је утврђен порез на пренос апсолутних права обвезнику Б.Б. на стану у..., ..., површине 42м², у износу од 92.334,38 динара (пореска основица – 3.693.375,00 динара и стопа – 2,5%); ставом 5. је утврђено да се износ пореза плаћа у року од 15 дана на рачун 840-713421843-23 са назнаком "порез на пренос апсолутних права" и позивом на број 97 25-223-2005964100038; ставом 6. је констатовано да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за 10 процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто; ставом 7. је предвиђено да ако порески обвезник не плати утврђени износ пореског дуга у законском року наплата доспелог а неисплаћеног пореза извршиће се принудним путем; ставом 8. оспореног решења је предвиђено да се трошкови принудне наплате и посебне једнократне таксе на принудну наплату пореза у висини од 5% од износа доспелих а неисплаћених обавеза а која се обрачунава и приписује главном дугу на дан почетка принудне наплате падају на терет обезника; ставом 9. је предвиђено да А.А. на кога је пренето апсолутно право јемчи солидарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права, а ставом 10. је констатовано да жалба не одлаже извршење решења.

У тужби поднетој Управном суду дана 26.08.2016. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа. У тужби хронолошки наводи ток поступка и излаже садржину првостепеног решења, жалбе и оспореног другостепеног решења. Наводи да је оспорено решење неправилно и незаконито јер је повређено једно од основних начела пореског поступка – начело законитости из члана 4. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији који цитира, услед чега је како наводи и чињенично стање погрешно утврђено. Сматра да му је незаконито ускраћено право на пореско ослобођење за чланове породичног домаћинства, супругу и сина, јер је са њима живео на истој адреси у ... у време закључења купопродајног уговора, што је како наводи доказао овереном изјавом два сведока коју је приложио уз пореску пријаву. Указује да је одлука незаконита јер је донета на основу нетачне евиденције о пребивалишту супруге и сина која се води код МУП-а те да је погрешан закључак туженог органа да не испуњава услове из члана 31а став 3. Закона о порезима на имовину. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавеже тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове спора на име састава тужбе у износу од 30.000,00 динара и на име судских такси у износу од 30.000,00 динара, са затезном каматом од пресуђења па до исплате, у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је решавао без одржавања усмене расправе у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС", бр.111/09) будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, оценом

навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је порески обвезник благовремено на прописаном обрасцу ППИ-4 поднео пореску пријаву за утврђивање пореза на пренос апсолутних права односно за пореско ослобођење по основу куповине првог стана, уз коју је приложио: купопродајни уговор оверен у Новом Саду дана 20.07.2015. године под бројем ОПУ:..., оверену изјаву купца А.А. (којом тражи ослобођење за себе, супругу Г.Г. и сина Д.Д.), као и осталу документацију потребну за доношење одлуке о праву на пореско ослобођење. Утврђено је да је предмет купопродајног уговора је стан број 26 површине 82,00м² на поткровљу у вишестамбеном објекту у ..., у улици ...број ..., саграђен на парцели број ... уписан у Лист непокретности број ... к.о. ..., уз уговорену купопродајну цену од 60.000 еура. Даље је утврђено да је В.В., овде тужилац, на дан овере уговора (20.07.2015) имао пријављено пребивалиште у ... у улици ... број ... а да су његови супруга и син имали пријављено пребивалиште у ... у улици ... број ..., услед чега није било законског основа да се оствари право на ослобођење од обавезе плаћања пореза на пренос апсолутних права из члана 31а и 31б Закона о порезима на имовину за супругу и дете тужиоца као чланове породичног домаћинства. Сматрајући да уговорена цена од 7.210.875,00 динара односно 732 еура по м² на дан овере уговора 20.07.2015. године (када је по средњем курсу НБС 1 еуро вредео 120,1332 динара) није нижа од тржишне цене првостепени орган је записником број 2232-436-11518/2105-И2А02 од 10.09.2015. године тржишну вредност некретнине утврдио у висини уговорене цене. Утврђено је да тужилац има право на пореско ослобођење за површину од 40,00м² (само за купца) сходно одредби члана 31а став 2. Закона о порезима на имовину, док за преостала 42 м² пореска обавеза постоји, те да пореско ослобођење за 40м² износи 87.937,50 динара (40м² x 87.938,00 дин/м² = 3.517.520,00 динара x 2,5%). На утврђену пореску основицу од 3.693.374,00 динара (42м² x 87.938,00 динара/м² применом пореске стопе од 2,5% сходно одредби члана 30. Закона о порезима на имовину утврђен је порез на пренос апсолутних права у износу од 92.334,38 динара. На основу изнетог првостепени орган је одлучио као у изреци решења од 10.09.2015. године. Одлучујући по жалби тужиоца, тужени орган је нашао да жалба није основана, па је применом одредбе члана 151. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одбио жалбу и одлучио као у диспозитиву решења од 26.07.2016. године.

Одредбом члана 31а. став 1. Закона о порезима на имовину (“Службени гласник РС”, бр. 26/01...68/14) прописано је да се порез на пренос апсолутних права не плаћа на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан), односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40 м² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 м² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да је: 1) купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије; 2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије. У ставу 2.

истог члана закона прописано је да ако купац првог стана купује својински удео на стану, право на пореско ослобођење из става 1. овог члана остварује се у сразмери са својинским уделом у односу на површину до 40м² односно 15м². Ставом 3. истог члана прописано је да се породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. овог члана, сматра заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана. У ставу 4. је прописано да ако је површина стана који купац првог стана купује већа од површине одговарајућег стана из става 1. овог члана, порез се плаћа на пренос права својине на разлику површине купљеног и површине одговарајућег стана.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитирану законску одредбу, по оцени суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа налазећи да је правилно и на закону засновано. Ово имајући у виду да само тужилац као купац првог стана испуњава услове за ослобођење од обавезе плаћања пореза на пренос апсолутних права за површину од 40м² у смислу одредбе члана 31а Закона о порезима на имовину, али да не испуњава услове за пореско ослобођење за чланове домаћинства – супругу и сина, будући да тужиочеви супруга и син у време закључења-овере уговора о куповини стана нису имали исто пребивалиште као тужилац односно нису имали пријављено пребивалиште у месту које територијално припада општини на чијој територији се налазило пребивалиште купца првог стана, те се не могу сматрати члановима његовог породичног домаћинства, како то правилно тужени и првостепени орган закључују.

Супротно неоснованим наводима тужбе, чињеница места пребивалишта супруге и сина тужиоца утврђена је на основу података из приложене копије личне карте и службене евиденције МУП-а. Лична карта је јавна исправа којом грађани Републике Србије доказују идентитет и служи као доказ о другим чињеницама које су у њој садржане (став 1. и 2. члана 1. Закона о личној карти). Стога, подаци, као што је податак о пребивалишту, садржани у личној карти (и службеној евиденцији МУП-а) сматрају се истинитим. Оверена изјава два сведока којом потврђују да је тужилац у време овере уговора о купопродаји стана живео у заједничком домаћинству са супругом и сином није законом прописан начин доказивања податка о месту пребивалишта. Стога, тужилац се не може са успехом позивати на околност да су његова супруга и син у време овере уговора становали са њим у ... будући да нису извршили одјаву и пријаву пребивалишта на начин и у роковима које прописује Закон о пребивалишту и боравишту, што је била њихова дужност.

Тужени орган је ценио све наводе тужиоца изнете у жалби које он понавља и у тужби и за своју одлуку дао правилне разлоге које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на оспорену одлуку.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је на основу члана 66. и члана 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.10.2018. године, III-3 У. 12169/16

Записничар
Љиљана Коруга,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ